
ЛЕКСИКОГРАФІЧНІ КОНСУЛЬТАЦІЇ

Зінаїда Козирєва

Вантаж, а не груз, вантажити, а не грузити

Нормативною в сучасній українській літературній мові є лексема **вантаж** і похідні від неї – **вантажити, завантажити/завантажувати, розвантажити/розвантажувати** та ін. Слово **груз**, засвідчене в академічному тлумачному «Словнику української мови» в 11 томах (1970-1980; т. 2, с. 180) не є нормативним, про що свідчить подана до нього тут ремарка *розм.* (розмовне).

Словники української мови кінця XIX – початку XX ст., зокрема «Словарь української мови» у 4 томах за редакцією Бориса Грінченка (1907-1909), подають слово **груз** у значенні «бита цегла, щєбінь», а дієслово **грузити** – зі значенням «топтати, місити ногами розм'яклу після дощу землю, багно» (Словник Грінченка, т.1, с.332-333). Значення «вантажити, наповнювати чимось» у цих словах виникло під впливом російських слів **груз** і **грузить**, воно не властиве українській мові. Отже, радимо вживати слова **груз** і **грузити** так, як прийнято в українській мові, а стосовно сукупності якихось предметів і дій з ними (уміщення їх кудись чи, навпаки, вилучення звідкись) використовувати українські нормативні назви **вантаж, вантажити, завантажити/завантажувати, розвантажити/розвантажувати, звантажити/звантажувати, вантажівка, вантажник** та ін.